

Intervenció del president de la Generalitat per explicar l'estructura i la composició del Govern

Ple del Parlament de Catalunya, *6 de juny de 2018*

President Torrent, diputats i diputades, senyors i senyores,

Molt bon dia a tothom.

Comparec davant d'aquesta cambra, on resideix la sobirania del poble de Catalunya, a petició pròpia, per explicar l'estructura i la composició del Govern, una vegada els nomenaments han estat publicats al Diari Oficial de la Generalitat i les conselleres i consellers han pres possessió del càrrec.

Deixin-me, però, recordar-los com hem arribat fins aquí. Aquest no és el Govern que legítimament governava el país i va donar la veu a la ciutadania el primer d'octubre. La il·legal aplicació de l'article 155 va expulsar-lo de les institucions catalanes. Aquest és el Govern que ha vingut a fer fora de les institucions el 155, just al contrari, i a treballar pel mandat rebut de la ciutadania a les darreres eleccions i amb el resultat del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre. I així ho farem.

Mirin, el president Puigdemont va prendre possessió del càrrec un dimarts; i el dijous següent ho va fer el seu Govern. Dos dies després. Jo mateix vaig prendre possessió un dijous, i el meu Govern, un dissabte. Dos dies després? No! Dues setmanes i dos dies després.

El Govern del PP, amb la seva negativa a publicar el decret de 19 de maig, de nomenament del vicepresident del Govern i dels consellers i conselleres dels departaments de la Generalitat, va vulnerar els drets polítics una vegada més del president de la Generalitat i va actuar amb una evident arbitrietat i sense cap empara legal.

Un Estat espanyol que ha vetat persones amb els seus drets polítics intactes, i que ha volgut corregir des d'un despatx a Madrid el que la ciutadania ha votat al carrer. Per això vaig presentar una querella per prevaricació contra l'anterior president del govern espanyol, Mariano Rajoy, i contra la vice-presidenta Soraya Sáenz de Santamaria.

Han estat 7 mesos d'intervenció del Govern de la Generalitat que han aturat bona part de l'activitat al nostre país. És cert que ha seguit funcionant de forma ordinària, però hi ha hagut una manca d'impuls polític de grans mesures.

Aquest dilluns i dimarts els nous membres del Govern han fet el traspàs de carteres – a la presó i a l'exili- i han visitat les seus de les conselleries. I en aquests primers contactes amb els departaments, els treballadors públics els han explicat alguns dels impactes concrets de l'aplicació de l'article 155.

Un impacte que hauria de preocupar a qualsevol demòcrata: indefensió jurídica, subvencions denegades, expedients aturats, alentiment de processos i increment de burocràcia, qüestionament constant de qualsevol iniciativa.... Això ha generat un dany sobre els serveis públics que no es pot menysprear i que no menysprearem.

Per aquest motiu, el Govern crearà el Comissionat per al Desplegament de l'Autogovern per avaluar l'impacte real de l'aplicació de l'article 155 i per garantir i desplegar l'autogovern de Catalunya. Un autogovern que l'Estat espanyol vol laminar constantment. No ens cansarem de denunciar-ho.

Tal com els vaig anunciar en el debat d'investidura, el comissionat serà l'encarregat de crear un pla de xoc per avaluar i reparar els efectes de l'aplicació de l'article 155.

Deia el senyor Enric Millo: "Con el artículo 155, Catalunya funciona mejor". Això és mentida. Potser n'hi ha que voldrien que no hi hagués mai govern a Catalunya. I això és una altra qüestió. Però el que és cert és que l'article 155 ha estat nefast pels nostres interessos.

I cal dir-ho: els serveis públics ni han funcionat millor, ni han funcionat amb normalitat. Però si han funcionat bé i els serveis públics essencials no s'han vist afectats, ha estat gràcies als servidors públics, als treballadors de l'administració, que dia a dia han volgut mantenir viva la dignitat i el bon servei de la nostra institució. No pararem de donar gràcies als servidors públics. Ho faig aquí públicament una vegada més: moltes gràcies.

Però no només s'han vist afectades les institucions públiques, també les persones i entitats han viscut una pèrdua de drets i una persecució que ens fa recordar, malauradament, temps passats. Per això, crearem l'Oficina de drets civils i polítics que, en estreta coordinació amb el Síndic de Greuges, tingui l'objectiu de posar fi a la vulneració d'uns drets que han de ser respectats. No podem tolerar que cap persona hagi de suportar que es vulnerin els seus drets, siguin de llibertat d'expressió, de reunió o de manifestació.

Deixin-me dir, per acabar aquest bloc, que una de les primeres actuacions del Govern, en la seva reunió de dissabte passat, ha estat tornar a crear l'Oficina del President i l'Oficina del Vicepresident, suprimides pel 155 i que calia recuperar per dignitat, però també per la seva vocació de servei públic.

Com ja hauran vist al llarg d'aquests dies, els nous membres del Govern i jo mateix ens hem fixat el compromís de mantenir un diàleg fluid i regular amb l'anterior Govern, amb visites periòdiques a les presons i a l'exili. No podem normalitzar —i no ho farem— una situació com aquesta. A més a més no podem deixar perdre l'experiència adquirida al llarg dels anys anteriors.

Una novetat que ens enorgulleix és la configuració d'un govern paritari. Si al Govern hi tenim 7 consellers i 6 conselleres, a les Secretaries Generals dels departaments hi tenim 6 homes i 7 dones. La paritat és un repte i una obligació en la qual hem de seguir avançant. Les polítiques de gènere són una de les prioritats del Govern de la Generalitat. Hem d'intensificar el desplegament de la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes. Tota l'acció del govern ha d'estar impregnada de la perspectiva de gènere, amb una orientació feminista per a cada actuació.

Amb la publicació del Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'han fixat els àmbits de competència dels departaments, amb l'objectiu de millorar la coordinació i l'eficàcia de les polítiques públiques que impulsa la Generalitat de Catalunya.

Com sabran, es manté el nombre de departaments que hi havia a l'anterior legislatura: 13. Volem mantenir una certa continuïtat del llegat i la feina feta pels nostres predecessors.

A continuació, passo a detallar-los les modificacions orgàniques més rellevants.

Amb el seu permís, començo per aquells departaments que presenten variacions competencials.

El Departament de la Presidència, com no podia ser d'una altra manera, manté el seu lideratge en les matèries transversals i de coordinació entre departaments.

Una de les seves primeres prioritats serà l'aprovació del Pla de Govern que marcarà les línies estratègiques que es portaran a terme en aquesta legislatura i que, entre d'altres, serà recuperar les lleis que van ser suspeses pel Tribunal Constitucional i reiniciar, així, una part important de les polítiques socials que es van es van impulsar

durant la legislatura passada i que ara volem recuperar. Perquè els drets socials són el motor del canvi republicà.

Com a novetat en l'estructura departamental podem destacar, a banda del Comissionat que els he comentat abans, la incorporació de la cooperació amb l'Administració local de Catalunya. Ja vaig avançar la importància del món local en els valors republicans. I l'actuació que aquest Govern vol portar a terme.

En aquest sentit, una de les vies d'acció republicana és, sens dubte, juntament amb el Govern de la Generalitat i el Parlament, el paper dels ajuntaments i també la creació de l'assemblea de càrrecs electes. El govern vol liderar, conjuntament amb el món local i les entitats municipalistes, l'enfortiment de la interlocució i l'aliança entre administracions públiques al servei de la modernització i la millora del servei als ciutadans.

El Govern vol tractar l'estratègia en relació a la Barcelona metropolitana al servei del conjunt del país i de la seva projecció internacional. La cohesió social i la cohesió territorial van juntes. Es reforcen mútuament.

Per això, el Govern vetllarà, des de la màxima proximitat, perquè els municipis trobin l'impuls dels seus projectes de sostenibilitat econòmica i progrés social. El Govern defensarà al màxim nivell l'autonomia local davant qualsevol amenaça recentralitzadora de l'Estat. Que sàpiguen el regidors i alcaldes d'aquest país que el govern estarà sempre al seu costat.

El Departament d'Economia i Hisenda s'emmarca en la vicepresidència del Govern. L'aixecament de l'article 155 suposarà també l'aixecament de la intervenció financera que imposava aquest article. Demanarem que es posi fi també a les condicions específiques per a Catalunya imposades el novembre del 2015 per rebre partides del FLA. Aquest aixecament ha de permetre el bon funcionament dels serveis públics i la reducció de les càrregues burocràtiques imposades fins ara, tal com ha explicat aquests dies el vicepresident Pere Aragonès.

Impulsarem la fiscalitat ambiental, l'eficiència en la gestió dels tributs i continuarem treballant per una societat fiscalment més justa, que lluiti contra el frau fiscal i respongui a les necessitats i els reptes canviants del país.

El Departament d'Economia i Hisenda que, té també una visió transversal, incorpora com a novetat l'àrea d'atenció ciutadana, informació i difusió de l'activitat del Govern de la Generalitat, la coordinació i direcció dels sistemes d'informació, gestió i comunicació corporativa de la Generalitat.

També assumeix Vicepresidència la implementació de la millora en la contractació pública, amb l'objectiu, entre d'altres, de continuar facilitant l'accés a la PIME a la contractació pública, impulsar la compra pública innovadora, i seguir aplicant les mesures de transparència, simplificació i eficiència.

El Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, tindrà com a objectius garantir, enfortir i ampliar la presència, el reconeixement i la dignitat de Catalunya i les seves institucions a Europa i al món. És imprescindible seguir enfortint la implicació de Catalunya en les diverses organitzacions multilaterals.

El Departament va posar en marxa la legislatura passada la Llei de la Comunitat Catalana a l'Exterior, que va permetre millorar el Registre de Catalans a l'Exterior i reconèixer els drets i deures de les persones residents fora de casa.

Amb la nova estructuració, aquest Departament inclou l'assumpció de competències en matèria de processos electorals, fet que suposa agrupar les competències relacionades amb les diferents formes d'exercir la participació ciutadana (directa, representativa i deliberativa) en una única entitat, amb els avantatges que això implica des del punt de vista estratègic i operatiu.

Pel que fa al Departament de Territori i Sostenibilitat, destaca la incorporació de les polítiques d'habitatge, com ja ho havien estat en anteriors legislatures. Una part important de la població de Catalunya, malgrat la incipient recuperació econòmica, pateix encara les conseqüències de la crisi dels darrers anys. I massa sovint d'una manera devastadora. La dificultat per a accedir a l'habitatge, els problemes en el pagament de lloguers i hipoteques, els desnonaments o les ocupacions són alguns dels fenòmens que es mantenen i han agafat força en els darrers anys.

Davant d'aquesta situació, es fa necessària una major acció coordinada entre territori, administracions públiques i agents socials.

És important desenvolupar una estratègia integrada que aporti coherència al conjunt de les polítiques sectorials i que permeti que les accions siguin tan efectives i coherents com sigui possible.

Reconeixem l'habitatge com el centre de la vida dels ciutadans, i el punt de partida de la seva dignitat i de la seva integració en la societat. Per això, amb la integració de les polítiques territorials que podem actuar integralment davant la insuficiència del parc públic, davant la dificultat d'accés al mercat de l'habitatge, i davant l'emergència dels desnonaments.

Per la seva banda, el Departament de Justícia incorpora com a novetat les competències d'afers religiosos, així com la regulació i supervisió dels grups d'interès, que és una de les eines de transparència més importants del Govern. D'aquesta manera, s'unifiquen sota una única direcció política les competències en matèria de registre de les entitats religioses i les competències vinculades de manera directa amb la relació institucional que hi té el Govern.

També s'incorporen la memòria democràtica i el foment de la pau. Les polítiques de memòria democràtica, també anomenada memòria històrica, impliquen una mirada transversal que va més enllà del relat purament historiogràfic, perquè afecten els drets humans més bàsics, com són la recerca de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició. No hi ha memòria sense justícia. I no hi ha justícia sense reparació.

Aquests drets bàsics tenen un encaix molt clar en el marc del Departament competent en justícia; prova d'això és que en diversos governs europeus les polítiques de memòria estan estretament relacionades amb les competències de justícia. Així, pensem que es pot tractar de manera integral la protecció dels drets humans esmentats.

Amb la voluntat d'aglutinar esforços i recursos, hem creat, a partir de la reformulació del Departament de Governació, el Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública. La fusió d'aquests dos àmbits importants del país —Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) i administració pública— és una declaració d'intencions de la voluntat de potenciar la figura del servidor públic amb els avantatges, potència i beneficis de la tecnologia digital.

I ara volem fer un pas més, un pas decidit, volem que l'Administració Pública lideri i implementi les tecnologies digitals dins seu, transformant-la per tenir una administració més propera, més eficaç i defensora dels drets als quals tenen accés els ciutadans. De l'eGovernment, del BigData, de l'OpenGovernment, de les tecnologies del mòbil, i de les tecnologies Smart, entre d'altres, en farem una veritable política digital de qualitat.

I un Govern avançat ha de tenir una funció pública també avançada. Sé que la tenim, però volem reforçar-la i posar-la al nivell dels països punters en la matèria. Per això, impulsarem l'Escola d'Administració Pública de Catalunya com a eina de modernització de la nostra administració.

Com hauran vist, aquests 6 departaments que els he explicat han vist modificada la seva estructura competencial per a millorar el funcionament global i buscar sinergies que potser abans no tenien.

Els 7 departaments restants, si bé no presenten a hores d'ara modificacions substancials –sí que podrien tenir variacions en els propers decrets d'estructura-, treballaran per exercir en plenitud les seves competències i maximitzar el valor de servei públic.

Però voldria fer-ne un esment. Un exemple paradigmàtic és el Departament d'Interior, un dels departaments més afectats per l'aplicació del 155 i polititzats, no pel Govern català, sinó pel Govern espanyol. Treballarem per restituir la normalitat i el ple exercici de les competències al costat d'equips tècnics, cossos d'emergències i de seguretat al servei del país, de les institucions i dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. I aprofito també aquesta ocasió per valorar la tasca excel·lent feta pels membres del cos de Mossos d'Esquadra i pels seus comandaments. Deixem als professionals l'exercici de la seva professió.

El Departament d'Ensenyament, que també és i ha estat en el punt de mira de l'Estat espanyol, és i continuarà essent l'única autoritat educativa a Catalunya. Ha de ser així. És una peça clau en el projecte de país. Perquè volem un país que formi ciutadans competents i crítics en una societat democràtica. És potser el valor republicà més important. Només hi ha una cosa més important que les nostres escoles: els mestres de les nostres escoles. Serem al seu costat en tot moment.

Volem una educació de qualitat, que vetlli perquè tot l'alumnat assoleixi l'èxit educatiu, una educació compromesa amb l'equitat i sense cap mena de discriminació. Serà un departament orientat a aplicar polítiques educatives d'inclusió i de cohesió social.

El Departament de Salut ha vist com una de les seves raons de ser –proporcionar un sistema de salut per a tothom, per a tots els que viuen a Catalunya– ha estat portada als tribunals i suspesa. Fa menys d'una setmana el Tribunal Superior de Justícia ha tombat l'ordre que garantia la salut universal des del 2015 i la llei que ho blindava ha estat recorreguda al Tribunal Constitucional. Són conscients de què significa això, diputats i diputades d'aquesta cambra? Són conscients que aquesta llei beneficiava a uns o a uns altres, sinó que beneficiava als 7 milions i mig de catalans?

Per això, mantenim el compromís de garantir l'atenció sanitària per a tothom i potenciarem el diàleg amb els professionals del sector per identificar plegats les seves necessitats. Hem de seguir enfortint el sistema sanitari en col·laboració i constant coordinació amb el sector, així com continuarem reforçant la recerca, la innovació i les polítiques d'igualtat.

Continuarem també impulsant el Pla Integral per a la millora de les llistes d'espera sanitàries, per reduir el temps d'espera per al diagnòstic i el tractament, amb la implicació, la col·laboració i el debat dels professionals sanitaris en la seva gestió.

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies manté les seves competències. És un dels departaments importants d'aquest Govern. Un dels principals objectius d'aquesta legislatura serà la creació d'ocupació de qualitat.

Continuarem avançant en el desplegament de la Renda Garantida de Ciutadania, amb la creació de la Comissió de Govern.

Treballarem per garantir un envelliment de qualitat per a la gent gran, la millora del sistema de protecció de la infància, així com el desplegament del model català d'acollida i refugi, i el model d'atenció i promoció de l'autonomia personal i les discapacitats.

Recuperarem la Llei de Garantia dels drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals, per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

Aquest és un departament que, sens dubte, té davant seu alguns dels objectius de més pes que ens hem proposat. Perquè volem construir una República plena de contingut.

El benestar, els drets socials, els drets civils, el dinamisme econòmic que exigeix un sistema d'oportunitats i garanties per a tothom, totes aquestes coses són el projecte de país que ja hem començat a fer. Són el motor del canvi que ens ha de transformar en un país pensat i dedicat a les persones, on les persones són el centre de l'acció pública. Que siguin al centre de la política. Cal que les institucions i l'economia estiguin al servei de les persones. I massa sovint, gairebé sempre, són les persones que estan al servei de l'economia i de les institucions. Ho hem de canviar. La nostra República ha de capgirar completament aquest paradigma.

Des del Departament de Cultura, treballarem per un accés igualitari i equitatiu a la cultura, conscients que la cultura és un veritable pilar de l'estat del benestar, imprescindible per assolir la necessària cohesió social.

Incrementarem el pressupost per acostar-nos als països europeus més avançats, per desplegar el Pla Nacional del Llibre i la Lectura, per impulsar el projecte de carnet únic de biblioteques, la reactivació del cànon digital audiovisual, suspès pel Tribunal Constitucional, o la defensa d'un IVA cultural súper-reduit.

La cultura és el ciment també de la llibertat. Perquè no hi ha llibertat sense cultura, ni cultura sense llibertat. Quan Montserrat Roig deia que 'la cultura és l'opció política més revolucionària a llarg termini', volia dir això. Invertir en cultura és invertir en una societat més democràtica, més justa i més lliure. Aquest govern no ho perdrà mai de vista. I la frase de Roig, aquesta dona admirable que no hem de deixar de llegir mai, que no hem deixat de llegir mai, quedarà escrita al frontispici del Palau de la Generalitat. Sí, la cultura és la llavor de la llibertat.

Per la seva banda, el Departament d'Empresa i Coneixement té com a objectiu encarar alguns dels grans desafiaments de l'economia del futur en concertació amb tots els sectors. Per això, seguirem desplegant el Pacte Nacional per a la Indústria, per donar resposta als desafiaments com ara la globalització, els avenços tecnològics i el canvi de model industrial.

Volem dotar-nos d'un Pacte Nacional per a la Transició Energètica per situar el ciutadà al centre del model energètic. En tots els departaments els ciutadans han d'estar al centre de l'acció. I treballarem per consensuar el Pacte Nacional per a la Universitat, amb l'objectiu de potenciar el sistema universitari que s'ha demostrat que és un dels potencials que tenim com a pol de coneixement.

I finalment, una peça clau en la defensa i protecció del territori, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, que vetllarà per un sector primari fort, que valori tota la seva feina, i que ajudi a fer arribar el producte a les comarques consumidores amb l'objectiu de potenciar el consum dels productes locals, de proximitat i qualitat. Som un país productor de qualitat i cal seguir en aquesta direcció.

Impulsarem una Llei d'espais agraris i de foment del sector primari per a preservar els espais d'alt valor agrari. Fomentarem el Pacte Nacional per a la Bioeconomia que promogui un ús eficient de tots els recursos naturals. I promourem un Pla d'Internacionalització del Sector Agroalimentari, per tal d'internacionalitzar el sector primari català i els seus productes.

Finalment, impulsarem una política marítima de país que desenvolupi definitivament el potencial de l'economia blava i que reivindiqui l'espai marítim català com a generador de creixement del sector primari.

Com veuen, posem en marxa una organització endreçada per donar un bon servei i un bon govern a tots els ciutadans d'aquest país.

Els faig avinent també que preparem els decrets bàsics d'estructura, que són els instruments que descriuen amb més detall les operatives departamentals i les funcions de cadascuna de les unitats orgàniques que els conformen.

En els darrers dies, he visitat els presos polítics tancats a les presons d'Estremera i d'Alcalà-Meco, així com de Soto del Real, on són tancats els dos líders socials del moviment independentista amb més força. La seva situació és una indignitat per la política espanyola i pels valors de la democràcia. No normalitzarem la situació de crisi política del país fins que tots, presos polítics i exiliats, siguin a casa. Ho repeteixo avui, un cop més: el nostre objectiu vital com a Govern és el seu retorn en llibertat.

Calen solucions, cal prendre riscos, dialogar i negociar. Espero que el nou Govern espanyol del Sr. Pedro Sánchez s'avingui a tractar de manera urgent la qüestió de Catalunya. Nosaltres hem fet un camí democràtic i pacífic. No hem sortit mai d'un camí democràtic i pacífic. L'estat espanyol no pot dir el mateix.

Però nosaltres no esperem que ningú i desisteixi dels seus objectius polítics, legítims. No pretenem que aquells que pensen que mantenir Catalunya sota Espanya sigui la seva opció, o la seva millor manera d'entendre pel futur del país. És legítim, només faltaria, sempre que ho facin per vies pacífiques i democràtiques.

Però l'actuació del primer d'octubre no va ser ni pacífica ni democràtica. Com tampoc no ho han estat els processaments judicials posteriors, ni el cop d'estat del 155 contra el govern de Catalunya.

No demanem a ningú que es rendeixi per a dialogar. No pretenem negociar amb algú que ja ha estat vençut. De què caldria negociar si ja estaria tot decidit aleshores? Amb qui més cal negociar és amb qui és més lluny de les conviccions d'un mateix. És cert que cal valentia, és cert que cal prendre riscos per a negociar amb qui està més lluny. Però no hem vingut a amagar el cap sota l'ala.

L'esforç del diàleg és valuós entre parts oposades. Aquests dies sentia portaveus de l'oposició demanant que rectificuéssim, que desistíssim dels nostres objectius polítics per a poder dialogar. Si demanen això és que vostès no volen dialogar.

Perquè si alcessin la mirada d'una vegada per totes dels sondatges electorals, podrien veure que enlloc del món on hi ha hagut conflictes s'ha exigint la rendició com a condició per a dialogar.

Mirin, ja els ho dic ara perquè quedi clar. Nosaltres seguim. La democràcia no es rendirà. L'anhel de llibertat no es rendirà. Una societat que cerca un futur millor pels seus fills i pels més vulnerables no es rendirà. No hem vingut aquí a rendir-nos. No és aquest el punt de partida per la negociació.

Hem vingut a construir allò que considerem que és millor per a tothom i, encara que no els agradi sentir-ho, allò que pensem que és millor també per a la societat espanyola. I encara recordaré una altra cosa: després del primer d'octubre i de tota la repressió brutal que va venir després, els ciutadans d'aquest país van donar una majoria parlamentària als defensors de la República.

Avui aquest Govern és un Govern que sorgeix de les urnes ratificades dels 21 de desembre. És un Govern que defensa la República. Aquesta sí que hauria de ser una bona condició per al diàleg: el respecte del vot i la voluntat democràtica de la gent.

Per part meua i de cadascun dels membres del Govern la predisposició al diàleg no faltará mai. Mirin, aquests primers dies de legislatura he tingut l'oportunitat d'intervenir en la inauguració de les Jornades del Cercle d'Economia a Sitges. He visitat una tancada d'immigrants al Raval i he pogut assistir a l'entrega dels guardons del Català de l'Any. He visitat Berga, Girona, Vilafranca, Lleida i la Cerdanya. I ahir vam lliurar els premis amb motiu del Dia Mundial del Medi Ambient.

També m'he reunit amb els presidents de les diputacions catalanes i amb el Síndic de Greuges. I els anuncio que aquesta mateixa setmana començaré la ronda de reunions i contactes amb els líders dels grups d'aquesta cambra, començant per la líder de l'oposició.

En tots aquests actes, se m'ha acostat gent de perfils molt diferents i preocupacions diverses: des d'empresaris de multinacionals a persones sense papers; de polítics a investigadors; d'amants de la gastronomia a activistes de la natura.

Tots ells, tots, tenen un element en comú: volen un país millor, volen un estat del benestar amb garanties, volen viure sabent que treballem de manera incansable per un futur més pròsper per a tothom, més lliure i més democràtic.

En un discurs dirigit als diputats de la Mancomunitat el 1917, Enric Prat de la Riba, reelegit per a la presidència, va dir: "Transformar-se de cara a l'esdevenidor és enfortir-se, és créixer, és habilitar-se per a tenir el lloc que pertoca".

I és amb aquest compromís que hem format el Govern, per garantir un funcionament òptim dels serveis socials i per actuar sempre amb rigor i transparència al servei de la societat. Hem fet un govern que també ha de fer el trajecte de la restitució a la constitució, al projecte de la constitució catalana. Un govern amb un mandat que cal complir. El mandat del primer d'octubre. El mandat portat al parlament el 27 d'aquell mes en una declaració política d'independència. I un mandat ratificat per les urnes del 21 de desembre.

Els ciutadans d'aquest país mereixen un govern que governi al servei del benestar, de les oportunitats i del progrés de tothom. Aquest govern i la República que estem construïm no preguntarà a ningú què ha votat o què se sent, ni quina llengua parla, ni d'on va venir ell o els seus pares. Ja fa molts anys que l'independentisme no pregunta res de tot això. Aquest govern vol un país on tothom se senti a casa perquè és a casa.

El govern, com diria avui Prat de la Riba, vol que el país sigui al lloc que pertoca. És a dir, al lloc que els seus ciutadans democràticament decideixin.

És ben evident que no serà fàcil. Que res no serà fàcil. Que pocs moments com aquests de complexitat ha viscut el nostre país. Però el nostre compromís, el compromís de cada un dels membres d'aquest Govern és oferir el millor de nosaltres, el màxim esforç per construir, sense defallir, sense fer un pas enrere, el futur en llibertat que ens mereixem.

Moltes gràcies.